

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

1970. JÚLIUS 17.

PÉNTEK

60. évfolyam, 166. szám

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8. vasárnap 12. oldalon.

ÁRA: 80 FILLÉR

Közlemény a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának július 15-16-i üléséről

November 23-án kezdődik a párt

X. kongresszusa

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága 1970. július 15—16-án kibővített ülést tartott; megtárgyalta az időszaki nemzetközi kérdéseket, a IV. ötéves terv irányelveit és a X. pártkongresszus előkészítésének feladatait. Az ülésen a Központi Bizottság tagjain kívül részt vettek: a Központi Ellenőrző Bizottság elnöke, a budapesti pártbizottság titkára, a megyei pártbizottságok első titkárai, a Központi Bizottság osztályvezetői, a KISZ KB első titkára, illetve a miniszterek, az államtitkárok, a kormány Tájékoztatói Hivatalának elnöke, a SZOT titkárai, a Tudományos Akadémia elnöke és főtájkára, valamint a központi sajtó vezetői.

A Központi Bizottság a napirendi pontok tárgyalása előtt kegyelettel megemlékezett az elhunyt Híkáde Aladáról, a Kommunista Magyarországi Pártjának alapító tagjáról és Kiss Árpádról, a Központi Bizottság tagjáról.

I.

Komócsin Zoltán elvtárs, a Központi Bizottság titkára tájékoztatást adott a nemzetközi helyzet időszaki kérdéseiről.

1. Az európai béke és az ezzel összefüggő biztonsági érdekeket megvalósulásának kilátásai a Varsói Szerződés tagállamainak erőfeszítései nyomán, a konferencia eszméjével szemben álló erők törekvései ellenére, az utóbbi időben javultak.

Előrelépést jelentett a Varsói Szerződés országai külügyminisztereinek június 21—22-i budapesti ülése. A külügyminiszterek értekezlete — a többi érdekelt ország elgondolásait is figyelembe véve — konstruktív javaslatokat dolgozott ki. Kialakult az egyetértés a résztvevők körét és a napirendet illetően; ez tovább javítja az európai kormányok biztonsági konferenciájának összehívásának reális feltételeit.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a Magyar Népköztársaság kormánya kezdettől fogva részt vesz az európai biztonság ügyét előmozdító erőfeszítésekben és a továbbiakban is mindent megtesz a kontinens népeinek békéjéért, biztonságáért.

2. Az Amerikai Egyesült Államok kormánya — miután képtelen volt katonai győzelmet kicsikarni Vietnámban — agresszióját kiterjesztette egész Indokínára. Folytatva Laosz felszabadított területeinek bombázását, közreműködött Norodom Szihanuk kormányának megdöntésében, majd amerikai, valamint dél-vietnami és thaiföldi csatlós erők felhasználásával háborút indított Kambodzsában is.

Az amerikai agresszorok

háborújának folytatása és kiterjesztése mélysegesen felháborítja a világ népeit. Új lendületet vett az indokínai népek iránti világ-méretű szolidaritás, fokozódott az Egyesült Államok nemzetközi elítélése, elszigeteltsége.

A magyar dolgozó nép, a Magyar Szocialista Munkáspárt, a Magyar Népköztársaság mélysegesen elítéli az Egyesült Államok indokínai agresszióját, amely azzal fenyeget, hogy egész Délkelet-Ázsiát lángba borítja. Szolidaritás vagyunk Vietnámmal, Laosz és Kambodzsa népeinek igazságos harcával, és internacionalista feladatunknak tekintjük az agresszió elleni küzdelmük hathatós támogatását. Az indokínai népek — a világ haladó embereinek segítségével — kiharcolják, hogy Indokína a béke, a szabadság és a nemzeti függetlenség térsége legyen.

3. A világ közvéleménye, így a magyar dolgozó nép is, aggodalommal tekint a közel-keleti térségre, ahol az Egyesült Államok által támogatott izraeli agresszió folytatása állandósítja és fokozza a háborús feszültséget. Az agresszorok bármit tesznek, nem érik el céljaikat: újabb országok lépnek a társadalmi haladás útjára és fókuszál az arab népek imperialistaellenes harca.

Támogatjuk a közel-keleti térség problémáinak politikai rendezésére irányuló törekvéseket, a Biztonsági Tanács 1967 novemberi határozata alapján. A békés megoldásnak továbbra is alapvető feltétele, hogy az agresszor ne élvezhesse az agresszió eredményeit.

Továbbra is szolidaritás vagyunk az agresszió áldozata

taul esett arab népekkel, és változatlanul sikraszállunk igazságos ügyük mindenirányú támogatása mellett. Elvagyunk tökélyre, hogy továbbra is erősítjük antiimperialista akcióegységünket az arab országok népeivel.

II.

Nyers Rezső elvtársnak, a Központi Bizottság titkáranak előterjesztése alapján a Központi Bizottság megvitatta és elfogadta az 1971—75. évi IV. ötéves népgazdasági terv irányelveit, s úgy döntött, hogy azokat nyilvánosságra hozza.

III.

Kádár János elvtársnak, a Központi Bizottság első titkáranak előadói beszéde alapján a Központi Bizottság megvitatta a X. kongresszus politikai és szervezeti előkészítésének kérdéseit.

1. A Központi Bizottság úgy határozott, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt X. kongresszusát 1970. november 23-ra hívja össze.

A Központi Bizottság a kongresszusnak a következő napirendet javasolja:

a) a Központi Bizottság beszámolója,

b) javaslat a szervezeti szabályzat módosítására,

c) a Központi Ellenőrző Bizottság jelentése,

d) a fellebbviteli bizottság jelentése,

e) a párt vezető szerveinek megválasztása.

2. A Központi Bizottság megvitatta és jóváhagyta a X. kongresszus irányelveit, valamint a párt szervezeti szabályzatának módosítására vonatkozó tervezetet, s azokat augusztus elején a pártvezetők rendelkezésére bocsátja.

A Központi Bizottság úgy határozott, felkéri a Hazafias Népfront Országos Tanácsát, a Szakszervezetek Országos Tanácsát, az Országos Szövetkezeti Tanácsot, a Magyar Nők Országos Tanácsát, a Tudományos Akadémia elnökségét, hogy a kongresszusi irányelveket tárgyalják meg és véleményüket juttassák el a Központi Bizottsághoz.

A kongresszus irányelveit és a szervezeti szabályzat

módosítására vonatkozó tervezetet a Központi Bizottság megküldi a Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának véleményezés céljából.

A Központi Bizottság az ország közvéleményének tájékoztatása céljából a kongresszusi irányelveket augusztus második felében a sajtóban nyilvánosságra hozza.

3. A Központi Bizottság üdvözlöi a X. pártkongresszus tiszteletére mind szélesebben kibontakozó szocialista munkaverseny résztvevőit, Nagyra értékeli és támogatja a mozgalmat; meggyőződése, hogy a dolgozók öntudatos, szorgalmas, odaadó munkája közelebb visz a szocializmus építésében kitűzött céljainkhoz; a pártkongresszus tiszteletére indított munkaverseny hazánk, népünk javát szolgálja.

Villamossal, autóbusszal

Változások előtt a szegedi tömegközlekedés

Aki siet, nem száll villamosra — tartja egy régi szegedi mondás. Kérdés csupán, hogy az a 44 millió utazó, aki tavaly villamosra szállt, mind olyan nagyon ráért-e? Egyetlen kétvágányú és 4 kitérő, ritkán járó, s akkor is döcögő villamos — ez áll az egyik oldalon, a másikon pedig az a megállapítás, hogy a villamos ma a legfőbb közlekedési eszköz, s minden bizonnyal még sokáig az is marad. Ez ellentmondásnak tűnhet, pedig nem is az: a város gyors fejlődése teremti meg a tulajdonképpen szerencsésnek mondható anomáliákat.

Olvasóink bizonyára még emlékeznek rá, amikor néhány hónappal ezelőtt beszámoltunk róla, hogy az illetékesek fontolórrá vették a Lenin körüli villamos megszüntetését. Többféle elgondolás született akkor, a szakemberek szinte végigvitakozták valamennyit. Most már elmondható, hogy lényegében megszületett a döntés, ami néhány év múlva átrajzolja Szeged villamos-hálózatának térképét.

Az 1-es vonal természetesen marad, annyi változást terveznek csak rajta, hogy a Rókuson, az új Izabella híd felépülése után átvezetik alatta a hurokvágány egyik szárnyát, úgyhogy az többé nem keresztezi az E—5-ös út városba bevezető szakaszát. A 2-es a vágóhid felől jövet a Dugonics téren bekanyarodik a Somogyi Béla utcába, s ott véget ér. A Lenin körutat villamospálya nélkül újítják fel. A Felső Tisza-parti szakaszt a második közúti híd építésének kezdetére mindenképpen meg kell szüntetni, s le kell bontani. A 3-ast úgy vezetik majd, hogy ne keresztezze kétszer is a Tolbuhin sugárút úttestjét. A 4-es Tarjánban hurokvágányt kap a forduláshoz, de azt majd csak később döntik el, hogy a másik vége a Magyar

Tanácsköztársaság útján lesz-e vagy esetleg bekanyarodik a Lenin körútra, ahol csatlakozik a fővonalhoz. A terv szerint ezt a vonalat átépítik kétvágányúra. A 7-es villamosjárat addig marad fenn, míg a dorozsmai autóbuszok le nem körözik. Ha ez bekövetkezik, a rókusi templomtól az Úttörő térig, illetve Dorozsmától a Fonógyári útig lebontják a sineket, s a 3-as attól fogva nem a textilművekig, hanem a Patyolatig jár majd.

Az elmondottak minden bizonnyal a negyedik ötéves terv idején, tehát 1971—1975 között bekövetkeznek. Ez az időszak lesz egyben az autóbusszközlekedés fellendülésének ideje is Szegeden. De még mielőtt arról esne szó, vessünk egy pillantást a város térképére, illetve úthálózatra. Hát ami azt illeti, ez a gyűrűs-sugaras rendszerű úthálózat bármennyire szép és látásra korszerű is, az utak állapota miatt egyelőre nem igen alkalmas az autóbusszközlekedés továbbfejlesztésére. A Nagykörúton kívül eső utak fele még földút, s a belvárosban sem mondható éppen tökéletesnek az úttestek minősége. Még egy kis összehasonlítás: a villamos nélküli Pécsen a belterületi utak hossza 240 kilométer, Szegeden 263 kilométer; ott 78 százalékuk kiépített, nálunk pedig 40 százalék.

Tehát az autóbushálózat fejlesztését az úthálózat fejlesztése nélkül szinte el sem lehet képzelni. Ez azután nagyon megnehezíti, pontosabban: megdrágítja majd a probléma megoldását. De ezzel szembe kell nézni.

Az autóbussz 1969-ben 15 millió utast szállított a városban, ami tulajdonképpen nagy szó, mert ez kétszer annyi mint 1965-ben. Az igényekhez képest azonban kevés. A helyzet megérett arra, hogy az autóbusszközle-

kedést olyan intenzíven fejlesszék Szegeden, mint tették ezt néhány évvel ezelőtt Dunaujvárosban, azután Pécsen, majd nemrég Győrött is. Ehhez a Közlekedési- és Postaügyi Minisztérium minden támogatást megígért.

A városi autóbusszközlekedésben viszonylag rövid idő alatt, 1970—1973 között alapvető változás következik be. Ennek egyik előfeltétele — mint már említettük —, a szükséges utak kiépítése, a másik: az autóbusszpark fejlesztése. Három év múlva már 100—120 kocsi lesz szükség a jelenlegi 33 helyett.

Nyilvánvaló, hogy az az állapot sem tartható fenn, hogy egy-két járat kivételével minden helyi autóbussz a Marx tér árműgy is igen zsúfolt forgalmát növelje, mint jelenleg. Úgynevezett decentrumokat, mondhatnánk inkább, hogy kis pályaudvarokat, fordulókat kell tehát kialakítani a város különböző részein. Ilyen már van is Petőfi- és Ságváritelepen, s épül a közeljövőben Tarjánban. Az új vonalak feladata lesz, hogy bekapcsolják a közlekedésbe a körutakat, s feltárják és kiszolgálják az eddig még szinte ismeretlen utazási igényeket is.

Siet, nem siet, naponta ezrek és ezrek kénytelenek villamosra vagy autóbusszra szállni, hogy távoli munkahelyüket időben elérjék. Bármennyire is meglepő: az egy lakosra jutó elszállított utasok száma Szegeden 473 (1967-es adat), több mint Pécsen vagy Debrecenben. A villamos már Miskolcot is megelőzi ebben a tekintetben. Utazni nem öröm, nem szórakozás, hanem alapvető életszükséglet. De hogy mégis jobb és kényelmesebb lesz, ezt ígéri az az elképzelések, melyeket most felvilantottunk.

Fehér Kálmán

Befejezéshez közeledik

A város valószínűleg legregebben megkezdett és még mindig vajdó útépítése a Rákóczi utcában most már befejezéséhez közeledik. Sikertült végre lefektetni a csatornákat, a földet emelik ki a jövődó úttest helyén. Képzünk: A városgazdálkodási vállalat dolgozói termelik ki a földet a Rákóczi utca úttestének helyén.

